

[illegible][illegible][illegible]

مفتعلن في علم مفتعلن في علم

کیم بوکتی اوقور علم اولور اکا قولای

کیت پرو و سوسیکو کل کلب
 چو اداست استغفار در
 چون مویق است در
 از خطی کن و کن مویق در
 از خطی کن و کن مویق در

[illegible]

... صیدان و اوزان و ...

فصل در بیان احوال و عادات و رسوم و آداب و تقاضای این شهر

میں راخوک برکندن نذیر میری طو زو دوت

يا لك تف سوخته باخته
اولاين و اولين
لا بيدن است و بر بخت

٥٥٥

... و در کتب ...

اولی کوف و بطافه فرقی است اولیک حکم

ستارک طلوع و چرخ دخی برف قره دی بی بی

مفاعلتين مفاعلتين مفاعلتين

یہ سلسلہ اسکاں اور

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, and the overall tone is a warm, off-white or light beige.

حرامی که این دیویش شکر بودم

دیویش پارسین قلعه می کش
دو در حیات قوی که شکرت و زر

در لایق و همس وانی نواوار
بازم دولتک برکت ارایش زیور

یارانه در می کشند و وانی نواوار
می زبید و ماند قله می ماند و نواوار

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

پود

پودار ویش پارسین قلعه می کش

دیویش پارسین قلعه می کش

دو در حیات قوی که شکرت و زر

در لایق و همس وانی نواوار

بازم دولتک برکت ارایش زیور

یارانه در می کشند و وانی نواوار

می زبید و ماند قله می ماند و نواوار

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دواور وکل وادی قوشه داور

ملک استی صاونه وادی قوشه داور

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

دندان ویش اشد در بلکت تار اشد

مفعول مغاعیلن مغاعیلن فو

سکون

علم علیت تا بولس جنت و کثر

هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد

نارنج

نارنج و زنگ نازین و پیر
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد

مفعول مفاعیلین مفعول مفاعیلین
یو قدری عالم ایک کپی سمایه
توقش در کندی کن

۹۴۴

هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد

سارنجی

هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد

هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد
هم بایه دی تا بستان دی و کله شمشاد
هم دانی زستان فیش دی و کله شمشاد

مفعول فاعلاتن مفعول فاعلاتن
سلطان عالم اولدی قانع اولان پلاس

سک کسلت سک دی حر کر او یاز
در سک و اران دیست ترش
قوله باز دی تو قوا دی باز
سوزن کن آتش و سوزن
روقی

او ق کن دی سن دی سن
پن یوغن سن و تن
کوت و کرمی اوزون

دین کونق بین کور سن
یق بسوز از بسای الیاس
قانی و تازیان یوت اتمک
ترکت از اولدی هم سکت بقا
قالققدر جھیدن و بازی
سلیمت و کشت و زنی

هم دی اشک رخ اولدی چوس اولدی
خاخر قمر و شادی مایه انا
آدمه مردم دی ولی مردم هم اولدی

مفتعلن مفتعلن مفتعلن
هره صورت ک اشک بپاشک کلرک
زنده در می زنده با و دوی وای اویم
سختیان حرم کون و پوست نری پوست دلاک
بوزاته دی تنک و سندا و لدی قولا و اخی جیش

سکش و سکش کلن فرم و اولدی
جندش تایی کلن این رشت تابجا
پنجه اور سن یا خد بوکد شک قدیه و کت

مفتعلن مفتعلن مفتعلن
دو و دزه اموار دی هم دی کسان
کس بیتر تصالح اوزنه دی سندان
تیشه کسر و یخ دی خایک

چند نوحه ش می بیند وخی قوی سخن چین
فایده یقین دارد که در این نظم فایده بسیار
حسود اولی بداندیشش اورون کوروجی تو دین
در این نظم فایده بسیار است که در این نظم

نذر

ورزش

دورس علم و کمال کا پیدائش کا تحسین

دور چشم و کمال کا کایدر کا شمشین

شما نطق یقین برت هم صفت آدی ریشدر

چیر و کین دی نون زین و غیره نوشدر

هم آری با نوشدر و کین و افی نشدر

کو قیاغینه بلدی پر طرد کو بوق

بوش تخی و باش سر تنگ آدی شمشدر

تویر و خدم دی رعایت نیم یار هم دول

صوفی باشی نه کلک و میش
 طاشقی دایه باو کندی قی قور کونیش
 کور و صا قی قبا کوج و بلریش
 مشکله دی فرد و فردی و غم کری
 و تهر آری و ریز افق یک و تهر بقیش
 قاشقه در اوق دیای قیجی آوی کشید
 طیمه دی پرستش و بیکه دی پرورش

زاده

زاده و بارش کلک ندب و وین کشید
 صا قی قی قبا کوج و بلریش
 مشکله دی فرد و فردی و غم کری
 و تهر آری و ریز افق یک و تهر بقیش
 قاشقه در اوق دیای قیجی آوی کشید
 طیمه دی پرستش و بیکه دی پرورش

علم و کمال معرفت عارفه اوزر کشید

اول و دینا قی قبا کوج و بلریش
 طاشقی دایه باو کندی قی قور کونیش
 کور و صا قی قبا کوج و بلریش
 مشکله دی فرد و فردی و غم کری
 و تهر آری و ریز افق یک و تهر بقیش
 قاشقه در اوق دیای قیجی آوی کشید
 طیمه دی پرستش و بیکه دی پرورش

مغنی کندی و دینا قی قبا کوج و بلریش
 طاشقی دایه باو کندی قی قور کونیش
 کور و صا قی قبا کوج و بلریش
 مشکله دی فرد و فردی و غم کری
 و تهر آری و ریز افق یک و تهر بقیش
 قاشقه در اوق دیای قیجی آوی کشید
 طیمه دی پرستش و بیکه دی پرورش

الفیله الاخری

زاده

برف دخی بزرگ دود **مناجیح حاصلی باز**
 کنگ بخت دیکه کیماند دخی کنگ
 بوغف خعه کرده الله **مناجیح دود کنگ**
 جلد اولدی لغده **جایک و هم جالاک**
 هم زرف دریک کیمانی **اولو کانی شکاف**
 دپ بار عده کو چغور دود دخی **مناک**
 بولک باز دخی بولک دخی **اوچرک کیم باز**

ناج انس

تاج فر و کسناج و زواج اولدی زاک
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 اولدی اولدی ایوب و طغری اکانه قور
 انکر شد و نیت و راست او را چه بکات

مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
 دوتلو او کیم عیدین این اوین پاک

فریب اولدی فریب اولدی فریب اولدی
 کشتی چایوس کشتی چایوس کشتی چایوس

افشند تنگیدن تقیوب طود اولامق
 غنودن او غنوق ایوبق نجیبیدن
 بیاتش حادون هر یوسید و غنیدار
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 سراییدن ایرلاشق ایتیمیدن اوامق
 چشیدن و طامق یک تورون و امک
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

دی قنجا و غلطیدن کنگ یوانمق
 جودین و اولامق هم لغش اصلاق
 شدن ترز باران غنی غنودن اصلوق
 به از جانت این لغت را کیمیک یابور
 بوسوز کیدر رجا ندن کیماید سکت ایتامق
 مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
 کشتی او صلو لغده ایشین او صلو طمق

طبیعی طبعی در اوست نهاد شربت

جاده نصب چاه قوی راه بول
گاه سیامین که در خیابان مول
قینان مادر بی بی شوی
نیکو قیامتیه و زن پدر
نوا قیامتیه و زن پدر
خشمین تیره در اول
اوغل

اوغل اوغل
دولت در قاصد ملین باو بان

اچکیتان بی یقونستان
کلیک کلیک میره کلیک و تیش
چرا کلیک و تیش
از کلیک و تیش
اوغل

غصه و غم خوشترند و هم دیرم
طوبی اولدی ایستان کاستن
اولدی کاستن و طابق خوشتر
هم تر تو قرانج سیاماب در
رویه جیک و زاکت سرخادر
دین بان کوز چی طقد هم گواه
صیغاتی سیر و دی بای پناه
دی چاقی سیر و هم بای کیز

دایه تیرک دی تاوک دانی نیز
تاش ویر و زو و غمت هم و امول
او و زانو و زو و طوبی و بول
جشن سیرام و دانی لاکت
هم صوبی و مصلق و بیک
بالیق اکتا جکاری و خد و لاک
صیغین

قب قنبر او قنبر واروان
 اخلین در دیک اولدی زارزار
 لایه یوان قنبر قنبر
 خستکی در دیک اولدی
 اصلن او قنبر زارزار
 یاقن بولوق دیک کفتن در
 هم دیک دیک نر کفتن در
 دیک دیک نر کفتن در
 اولدی

اولدی کورستانه بخت کرده کورده
 باوینین باوینین
 باغ و ملتو و طاسینین نزه
 دیک کون برق کلندر بلبله
 القید در کوشش نیش خور
 ایجق اولدی نیش نیش
 اولدی

اولدی کارک دخی یا لان دروغ
 اینجی بییه و قنبر و قنبر
 دوده او یا چار و قنبر
 اولدی سولوک دکن جارب خار
 اکیله اولدی کول و دیار دکن
 کورخانه و قنبر کیش فدران
 اچم قنبر

هم چقل چاق شغال
 بویلا مال اولدی بدنا اولدی یار
 اولدی چوچی بزشک و سولور
 کوده ده اما سبب شد ابله
 کچیکر مد اولود آتوه
 اولدی

شمع کبر در چرخ تازی و رخ
 دنیای قویق تیتیب خند لک
 کی یک خارش دخی اولدی زیر
 صایق هم یازج اولدی دیمبر
 کران ارج اولدی عقیق علی
 هم سپاری کله اشرف
 بید و سوات کثر الفون و نعل
 تازره

تازره دال اولدی دیمبر
 اوتیه دارودی سوکم خجدر
 بستیق کله هم
 اولدی کتوره بشکله تبریک
 آنسو کند و کده اولدی بکوت
 سا و کند و سبک یارین در
 دوک ایک پر و اقلا یی خوشکل
 سرب قوشون شوره در پوق سرب
 تازره

شوره میریم کوی نور ایراقن آب
 هم جالدر تون زادی نید و زکند
 استی کریم اولدی و صوق اولدی هر
 کاج سیلی اولدی کرخ اولدی لم
 هم بوا این اولدی سرشیم در یلم
 محنت و سکینه اولدی بیج
 یوله غم لیمک بران اولدی تیج
 هم نوانغ نصیب اولدی نوا
 هم کئی

هم کئی کا ویش کوی کیا
 زب کلز اولدی صافی اولدی تاب
 از برایت یکیم در موی تاب
 میری تاب آفتاب و ماه تاب
 کبری قزوق میری طاقت بری
 زلفک ایک اکوب و کلر
 هم لتابک اقلا حضرت هم

بر حکمت آدی زرشک ای دم
 کلب و دوشک اولی خجندی
 اولدی اسپر غم بجزیران
 فلکن در دیدل تر و جان
 اولدی هم بجان او متیق اولدی شرم
 فام کونیکلی یعنی زرد فام

صاروشین کلک بکرتک ای هام
 تون کلن جام آغاجی مرخدر
 کوشک کرخ اولدی راز بر خدر
 معین نادان و غافل در لوند
 هم دخی قصینی یوق صاغش اوند
 لاف اوروب سوز صغینی ملند
 هم یاز اولان خرون اولدی قند
 دی وواع ایتدی دیک بدر و کرد

جلو جنگ ایتک در لرنیز
 اونیق بیدار و عاشق کردار
 نیم شلار بخت استوار
 اولو شک بشتی سار در
 هم یواش لکشی در بار
 اغلاق موسی ن افانه سمر

هم یونج بونیق شب در قیصر
 هفتی خشت خاشار اولدی گنار
 هم یوکو و ده کادر سمار
 هم خینه اولدی کوی ای پیر
 استیوچی کیم اولدی خوزکر
 ایکی کویدر راز و موز در بری
 اولان لایته کیشید هر
 هم علم بر شمر آید هم طراز

دوی ریخته الله جلوتی ساز
ایز خوراند زور اهرام لقا

هم بیوک کبر اولدی کرزا اولدی بویق
استمکدر فانی شاشی کار
کر اولدنیوس محمدن اولدی تراز
اسیلک تاف اولدی ای میوز

داخی فاجعه مکرر مینوز
هم فوس اولدی دخی فایک
داخی

داخی نزل وید و سوز سولک
هم بیوک کبر اولدی کرزا اولدی بویق

چرکدر ریشهر آیدر طبع
هم فوش طبع و سولک حیلک
بوش کشت بی جمع و زید کبر
چرکدر ریشهر آیدر طبع

چرخ شهر الدنق در خوش
هم فوش طبع و سولک حیلک
چرخ شهر الدنق در خوش

قادر کونج خنکار کوسی مانع
هم فوش طبع و سولک حیلک
پیرده سوز و عقله ز شاف

نشت حضرت و نشاء و عرف
تقدیر بر او عفت تا اولدی خفی
قاشن آلتن چین آرتک در
صقلق آواز بک بانک در
هم فوش طبع و سولک حیلک

قوت دوی و لوموش شک
هم فوش طبع و سولک حیلک
هم فوش طبع و سولک حیلک

هم فوش طبع و سولک حیلک
هم فوش طبع و سولک حیلک
هم فوش طبع و سولک حیلک

در صفت خلق نیلو
رب العالمین رومی بیدیت و اینا خلق کوم می بیدیت

در بیان انکاء بروی از آن زیاده بشود
می نژاید آب روی اینج بمن
چون بکار خویش حاضر بوده
آبروی خوش را افزوده

کبر و دامانشی و اهل حسرت
 خورشید را کمتر زمره دانند
 شد و وصلست و دایه ازان
 صحبت صیبان و غنچه ازان
وصف نوبی بیهوش
 مرد از نوبی که درود بدید
 خورشید را پیش کینور زده
 می نماید رات از غلظت
 شکر وای باید از درون بیکای
 از طیب عذوق و از باران
 را در خج را نیز با اشتهان
 اگر دود او کو کز دای می شنند
 دور باش از دای که با نایب
 دلکش و دودار و سبکی کم غلظ
 نماید دام تو بر عالم سستی
 چه زودت کند که در پیش
 تاوان در درمن کند مدار
 دل بند بر جنت میاید زین
 غلظ غلظ کند از راه است

رو درون شود ایندای غلط
کین بود آرایش این غرض
اگر باشد در کف شهرت امیر
که بر آرد دست او را بنده کبر
که نوبتی با کسی را بارگاه
حاجت خود را از دیگران بخواد
بر در ناسک قدم هرگز نبرد
تا توانم پس از وی غیر
تا توانم که را در آستان
کار و آیش و کلمه نواز

در بیان افتخار و شهنشاه

از هر کس بر میزان ای کوشتار
تا پیشی شکسته از روزگار
اقل از دشمن که او را پیوست
و از کسی از صحبت نادان دوست
خوشتر از آنکه دشمن او را
یا نادان را از خود مهربان
ای هر کس که مردم داشت
در کوچه از نو که نه داشت
بجزین خلق میرسد که دست
اگر داد و انداخت به صاحب وقت
چون همیشه غیب بود با غیر
به بود ز پیش که پنهانی حیر
خشم خود را بر سر دوست
تجربا شد از شکر شیرین تر است
هر که مردم سازد در جهان
زین کافیه دارد و پیکان
اگر شوقش و زار در غم نبرد
و اگر دانا پاک را دست کار نبرد
از ملات با جان در امان
باشش و ایم غیبی سلطان

در صفت غرت خود

بجز غصه

بجز غصه آرد غری بر وی
با کوه که کوهی کوهی
اگر آن باشد که اندک کسی
مردم خود را شود و جهان کس
هر که جهان کسی را فخره شد
نزد مردم خود را در آید
اگر آن باشد که دانه رود
کشتی فانه مردی شود
کار کردن بر دست آن دور
از پای جمله دایم در ببرد
هر که پیشینه زیست سدر
کر سدر غری در پیش است در
نیست جوی را بود بر تو کوش
صد سخن که داشت بکوش
حاجت خود را خواه از دشمنان
زین بر غری نه باشد و جهان
از خود ما را در حقی
تا نیا بد غری غری بر وی
باز آن که کوه کوهی حلا
تا کردی غری غری غری

در صفت بار موافق

در جهان شش خبری یکبار
اولا با بی طعم خوشکار
خوشتر از موافق و جهان
باز محمدی که باشد صحران
هر سخن که آن است کوی دوست
به زنیان که در وی غایت
اگر از دست در صفت
عقل که مان از آن کمال دانش
و شمن می را نیا بد است
باز گفت جوی جهان غری دوست
عیب کس با غری بی غصه
را که بود هیچ بی غصه

از خدا خواهد آنچه خواهی پس
نیست در دست غایت غری
بنده که آن زلفت نامر جرات
یاری از حق خواه و از غری جرات
اگر از قدر خدا ترسد بی
بیکان می ترسد از وی کس
از بدی که خلق زبان را بر دست
کر و شیطا لعین را بر دست

در بیان جوانی

کسی نیا بد جز از کس
یا دیگر از هیچ جوان غری
نیست از دوستی از غری
این سخن با هر کس از اهل سلوک
بجز به غری نیا بد چستی
بوی رقت بر دوش کس رسد
اگر که است که کوی مرغ
نیست او را در دانه و مرغ

در بیان اصل سعادت

هر که را که سعادت باشد
و جهان بخت سعادت باشد
تا توانم غری به دست کند
خوشتر از دست غری به دست کند
هر که را که بر امان صواب
سر به پیش آید با نواب
زجت خود را در مردم دور
بار غری کس منقلب ز غیار

در بیان رشتگی

کوهی خواهی که با غری رشتگی
خوشتر از آن که با غری رشتگی

اولا بدین بود که تقاضا
بعد از آن جستن بیکان در آیش
جست سید و موم بود و غری
هر که این را در بود و صفت
هر که دارد و دانش عقل غری
بجز به غری که باشد به غری
صدقه که داده کرد و بار
کی بود آن بجز مقبول شد
کر عمل فایده که غری
قلبا نه غری غری
تا توانم که با غری
نفس را از آرزو و غری

در صفت صدق آقا

با غری است از کرمای حق
یا در آیش جهان غری
اولا صدق زبانت از غری
بعد از آن جستن بیکان در آیش
پس سخاوت است از غری
فضل حق آن که نظر از غری
تا توانم که با غری
زاک است از غری غری
هر که را که با غری
باز غری غری غری
چش مردم هر که با غری
اگر آن با غری غری
هر که با غری غری
اگر آن با غری غری
بر غری با غری غری
تا نیا بد غری غری

در صفت ترک شتم و قهر

در کوه از غری غری
تا نیا بد غری غری

لذت عرت اگر باده بهر
باشد دایم بر خور نشسته
چنان که در خلق باغی است
که بجز در دامن ساری است
ای برادر که بر دولت کن
یاد دار از نام تو آن سخن
سودمند که در کفر است
هر چه می آید بران میداد
ز آنکه در صفت دل خندان
که شش در آنجا نباشد
هر که با دوستی کمال بود
چون خصم و دشمن حاصل بود

در بیان بی وفایی

و چنان دانی که دوست بهر
اگر او را باک نبود از خنجر
کم کنی کس و نانی روزگار
چون در زینتش با همی کار
اگر با تو در غمی است کار
روزشای همی پس ازین کار
روز رفت که تو را از کس
روز محنت باشد تو را در کس
چون بیاید در آن دوستی
از دامن دولت بران دوستی
مستزاد هر کس او را غم بود
چون که شادی ای همان کلام بود

در صفت معرفت کوی

معرفت حاصل کن ای بیچاره
تا بیاید از ضایق و غم
هر که عارفانه خویش را
در خانه بند بخت خویش را
هر که او را عارفانه نیست
قرب حق را باقی دار از نه نیست

هر که او را

هر که او را معرفت حاصل شد
بهر با مقصود خود رسید
نفس خود را چون شمشیر
حق تعالی را با عیال
هر که او را معرفت بخشید
عزیز را در ازیت پای
نزد عارف نیست دنیا ز نظر
بلکه فقر و غمش هرگز نظر
معرفت از دشمن دور بود
هر که از غیبت عارف که بود
عارف از دنیا و غمی نیست
ز آنکه باشد غریبی غیبت
اهت عارف تعالی حق بود
ز آنکه در غم فانی سلطان بود
با چه نه این جهان کیم بود
اگر میند آید چرخ بگرد
چون شود از غیب پادشاهی
همین چون زنده افتاد بود
هر که از دوست کردار سبک
این جهان را چون زنده افتاد بود
هر که از دوست کردار سبک
این جهان را چون زنده افتاد بود
هر که از دوست کردار سبک
این جهان را چون زنده افتاد بود

در صفت ورع

در ورع ثابت قدم باشی
هر که می تواند کردی

خداوند کرد آواز از طبع
لیکن کی گوید خواب از طبع
هر که از طبع کبر و سبقت
دور باید بپوش از غیر حق
ترساکه از دین سپید شود
هر که باشد به دین رسد شود
با دین هر کس که او را نیست
چونش از ترسش از هر دست
اگر از حق دست بردار طبع
و محبت که از حق دان بی دین
چونست تقوی از کتب و احادیث
از با کس و از شراب و از طعم
هر چه از دست کبریا طلال
نزد او باب دین و باب
چون دین خجسته با طلال
حسن اخلاصت بیاید به طلال
تا کجا ای پند که در کس است
تو بکن در حال عذر او بجز
چون کما عذر آید در حق
تو به نسبت ندارد هیچ سود
در ذات کمالی در غفلت
بر امید زنده کمال به و کمال

در صفت خدمت مردان

تا تو از آن پس خدمت کن
تا بود اسب عرواح نیرنگ
بنده چون خدمت مردان کند
خدمت او کند که در آن کند
بخدمت هر که بر بند و میان
باشد از آفات و بی ایمان
هر که پیش از آن خدمت کند
ایزدش با دولت و عزت کند
قدما را است و خدمت کتاب
روغن خنجر حجاب و بخت غلاب

بیان

خداوند باشد از نور شمع
چون آتش از دامن شمع
هر که از دامن شمع
بهر از صفا و دامن شمع
میداد بهر دین استخوان
اگر و مرد و دین استخوان
بخدمت هر که بر بند و میان
از خدمت معرفت بیاید شمع
هر که در خدمت پیش میزند
عزیز با غایتش میزند
در بیان صفات رکنان
ای برادر از دامن را عزیز
تا بیاید از حق تو نیز
موتی که در خدمت استخوان
موتی که در خدمت استخوان
هر که از طبع از دامن طلال
از دین از راه دین طلال
بنده که خدمت مردان کند
خویش را تا بندد دامن کند
هر که همان را بر روی تازد
از خدمت الطاف به اندازد
از کلف دور بشی ای عزیز
تا کزانی بخت از دین جان
مردان است از عطا کیم
هر که از دین شود و بندد
خبره بر دین کسی مردان شود
چون رسد مردان از دین جان
هر که خدمت شود از دین جان
پیش او می آید از دین جان
ز آنکه در دین استخوان کیم
بر دین پیش او و دین کیم
تا آن که به دین جان کیم
تا خدمت از دین جان کیم

که در خواب برین عالم بود
که در آرزوی لذت حقیقی بود
هر که را با باشد به دولت بخشید
ای که پس بر خور زمان بخشید
نماند که در سخت دنیا
تا آنجا آمدت بخواند کس
چشمش از خیس دونه ها
که گشتی خیر تو آن از خیر بین

در سلام

سود سلامت را که در حق بود
که حق سبب سلامت باشد
ای که چون حق غافل باشد
که او را از غافل بود
چون از زمان حق کردن حساب
باید که از آن حساب کند
درستی که در حق غافل بود
دست خود را سوزی از محرم

تا توان از راه هم را بکوی
تا شوی از راه و مقبل ای عزیز
وصفت فاسق
بست دوستی را در خلعت فنا
خیزش از دهن طاقی نیست
وصفت شقی
بست که در سر عادت و شقی
پای طعارت باشد و بیگاه نیز
ای که پس هرگز از اهل علوم
تا توانی به چاکس با بکوی
بالمحارت باشد و بیگاه نیز
مغفرت خوانی که در بر بند
وصفت نجیب
سود سلامت را که در حق بود
که حق سبب سلامت باشد
ای که چون حق غافل باشد
که او را از غافل بود
چون از زمان حق کردن حساب
باید که از آن حساب کند
درستی که در حق غافل بود
دست خود را سوزی از محرم

بست دوستی را در خلعت فنا
خیزش از دهن طاقی نیست
وصفت شقی
بست که در سر عادت و شقی
پای طعارت باشد و بیگاه نیز
ای که پس هرگز از اهل علوم
تا توانی به چاکس با بکوی
بالمحارت باشد و بیگاه نیز
مغفرت خوانی که در بر بند
وصفت نجیب
سود سلامت را که در حق بود
که حق سبب سلامت باشد
ای که چون حق غافل باشد
که او را از غافل بود
چون از زمان حق کردن حساب
باید که از آن حساب کند
درستی که در حق غافل بود
دست خود را سوزی از محرم

بست که در سر عادت و شقی
پای طعارت باشد و بیگاه نیز
ای که پس هرگز از اهل علوم
تا توانی به چاکس با بکوی
بالمحارت باشد و بیگاه نیز
مغفرت خوانی که در بر بند
وصفت نجیب
سود سلامت را که در حق بود
که حق سبب سلامت باشد
ای که چون حق غافل باشد
که او را از غافل بود
چون از زمان حق کردن حساب
باید که از آن حساب کند
درستی که در حق غافل بود
دست خود را سوزی از محرم

سود سلامت را که در حق بود
که حق سبب سلامت باشد
ای که چون حق غافل باشد
که او را از غافل بود
چون از زمان حق کردن حساب
باید که از آن حساب کند
درستی که در حق غافل بود
دست خود را سوزی از محرم

حاجت خود را بچای ازین دنیا
در بیان سخت دل گوید
سخت دل را در سلامت با فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم

چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم
چون در بیم روی و درویشی فتم

وصفت قعات

دقت است سازه ایم ای بسند
هر که در پیج از پیج بود فخر
هر که در پیج از پیج بود فخر
هر که در پیج از پیج بود فخر
هر که در پیج از پیج بود فخر
هر که در پیج از پیج بود فخر
هر که در پیج از پیج بود فخر
هر که در پیج از پیج بود فخر

آن کی را که چو نعمتی ده
آن کی بخت با همه نواز
آن کی پیش به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود

آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود

آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود

آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود
آن کی بخت به سنجاب بود

همه زنده بر برین دوزخ

لا سیرین

حق تعالی در زمین

آسمانی را هم از او در کجاست

تو را و کس از تو سنا زلف

ای که در پیج از پیج بود فخر

ای که در پیج از پیج بود فخر

ای که در پیج از پیج بود فخر

ای که در پیج از پیج بود فخر

آن کجا و از انست غار بود
وان در کشتن کشتن ابر بود
صاحبش بود در غنای و سطر
بجای کشتن در عالم دلی
آن کجا حبیب و حلی بود
وان در کباب مدینه علم بود
آن رسول حق و غیر انسا بود
تکم کشتن غره و قیاس بود
هر دم از ماضی در و ماضی
بر رسول الله صلی الله علیه و آله

در وصف انبیا و ائمه و اولاد علیهم السلام

آن امام که در دنیا و آخرت
مستحق بر و ان بود
بود خدایا نام با صفا
آن سرایح انبیا صفا
با و فضل و قریب بان او
نیا و با و ارواح شادان او
صاحبش بود و حق تعالی
و زحمت و دالین را زینش
شاهی و پسر ملک با زفر
یا فت زینش با و زفر
روحش با و حیات شاد و
قصید از علمش آباد بود

در تذکره کتاه می گوید

پادشاه با جسم مملو بود
یا کنگر کار و کار و کار
تو که کاری و با بد کرد ایم
جسم بی پیمان بی حد کرد ایم
بسیار و شوق و حسیان کشت ایم
آواز کرد و پشیمان کشت ایم
برو ز شیب اندر محاسن بود ایم
خفا از نون و نوا می بود ایم

و ای

و ای که در حقیقت عیسان بود ایم
بسیار تر از نفس شیطان بود ایم
پیکر کشته بر ساست
با حضور دل کرد و طاعت
بر و آید بنوع کربخت
آب روی تو و عیسان کربخت
بشرف دار و امیر لطف
زبان خود و فرمود و لطف بود

بجای لطف تو بی پیمان بود
نفس شیطان تو کجا بود
چشم دارم که ز کرم پاک
چش از آن که نه جهان پاک
اطمینانم که زمین با غم بری
از جهان با غم بری

در تذکره کتاه می گوید

عاطفان پیکر کشتن کرد
و ای که در حقیقت عیسان بود ایم
بر کشتن خود و فرمود و ایم
باشدا و از سر کشتن ایم
آن بود و پیران مردمان
کرب نفس هوا باشد روان
و ای که پیکر روان پاک
خواهد از زینش آخرت ایم
کعبه در دوشی بود و سخت ایم
هم در دوشی بود و سخت ایم
هر که از نفس کشتن ایم
در دوشی کشتن ایم
هر که خود را سست ماند او
از جیب خلق رو کرد ایم

دوان سخن

شوش سخن

مردمان را بر سر و خواب
کشت پیکر کشتن از جهان
آنکه کشتن تر از کشتن پیر
تا بیای غفرت بروی مگر
حق ندارد و دست غنای از کار
نیست از غفلت بی بدن دار
از کیم که کوی را زینش کرد
این جرحت بر جرحت کرد
آنکه و زیند و ال ازاری بود
و زحمت کار و ازاری بود
ای پسر قصد ال ازاری مکن
از غفلت زینش پنداری مکن
خاطر کس را در جهان با پیر
وزن غم زینش بر جان با پیر
نام و دم بر نیک کوی مگر
کوی فراخ کردی مگر
قوت کوی ماری بد مکن
و زحمت خسته مکن
رو زین از غیبت مردم پند
تا بدی بست بی خود پند
هر که از غیبت زبانش نیست
آنچنان کسل غفرت نیست

در فوائد خاموشی می گوید

ای برادر که زینش حق طلب
خبردار و زینش حق طلب
کفر و داری زینش حق طلب
بر و انچه زینش حق طلب
ای پسر که زینش حق طلب
کرب و زینش حق طلب
وال در دوش سینه پندارش بود
الحت که زینش حق طلب
خاموشی از کلام غیبت
سویک

عاطفان

عاطفان را بر سر و خواب
کشت پیکر کشتن از جهان
ای برادر که زینش حق طلب
خبردار و زینش حق طلب
کفر و داری زینش حق طلب
بر و انچه زینش حق طلب
ای پسر که زینش حق طلب
کرب و زینش حق طلب
وال در دوش سینه پندارش بود
الحت که زینش حق طلب
خاموشی از کلام غیبت
سویک

در عمل صالح می گوید

هر که پند ایمان با نای عزیز
پاکت در چارچرخ از چارچرخ
از صدق تو دل پاکت دار
خوشی را بعد ازین نمون شمار
پاکت دار که زینش حق طلب
نکایا زینش حق طلب
پاکت کرداری عمل با زین
شیخ ایمان ترا باشد ضیا
چون شکم پاکت داری از چار
مردمان در با نای و سلام
هر که در دوش زینش حق طلب
هر که با نای زینش حق طلب
چون باشد پاکت اعمال زین
هر که از زینش حق طلب

بیوقوفان
 هر که او کردن کشیدن بار
 باشد از مغفین بر او نرسد
 کرده با کسی امانت را قبول
 از کشیدن پس نرسد مول
 روز آخر فلان فتح کرده
 آن مغفول از بهر کسی کرده
 چندی کن ای پسر که پیش
 چون کی گفتی قین غل میشس
 هر که در غل میشس کسان بود
 حاصل کردی و غل لان بود
 وقت حاجت تیر و چون بیا
 و ز بیم که بجان از تو پیش
 منزلت و در سبابت کسی کن
 کشش کن پس فلان از کسان
 راه بر غفست و در آن در کون
 هر که راه او از کسان بود
 لا شاره ای که کن بر غفیش
 چست بدست غفنی و دوان
 هر که او در غفست و دوان

در بیان ترک زینت

[illegible]

عاقبت

عاقبت بر ناز و دین خوش
بیزه از پیش نشاند و خوش
کشتن بطن من آدم بزم
تجارت کشتن ملعون لا حرم
فروستایی پیشه بطن بد
آنچه را که زنده در آن بود
از تواضع فاکت مردم می شود
نور ناز از سر کشی می شود
باز و نه بدین مسکری
کشتن بطن آدم بزم مستحق کرد
خوشه بطن آدم بزم مسکری کرد
در بطن فاکت بر پیش کشند
خوشه چمن بر کشند پیش کشند
در بطن فاکت بر پیش کشند

در میان الجحان کوید

چار جزو آید حق ن املی
 با کونکویم بهر جای آسکے
 عیب خود کس بر بند ارجحان
 باشد از جستن عیب کسان
 شکر بخل از دل خود کاشتن
 و از کمزیرانیه سخاوت داشتن
 هر کس خلق از خود دوست
 هیچ درش سر برده نبوده است
 هر که در این پیه خوبی بود
 کار او چو سست بر روی بود
 نوی برین بلی جان بود
 مردم به خود ز انسان بود
 خوش شای از رحمت دوست
 و ان بچکان ز کسان سلفت
 رو چیت که کند بجهت بیکس
 بر شفا و در نه پای پس
 باش بیکس بیکان بر کران
 تابناش از ره راجحان

از بهار مست کردی ای عزیز
رو تو دل من نفس دنیا بدار
هر کس می اندازد کردی مبتلا
آنکه بنویسد نفسش را بر میان
نفس را بران ای پسر
ای که کز برانی نفس زار
از برای نفس مرغ نازد
تا ولت آید ای پسر
از عذاب و تهرک این پیش
در برای آنجا از هیچ کس
هرگز را نماند و غرضش بخواد
که را غنا و کسب از دوزخین

در بیان فضیلت کرم

از اعلیٰ عقلت بر انشای عزیز
و در بیدوشمار از چهار چهر
مردی کند بچشمی سست
زین چه بگذشتی بسکه ممکن

تماشوی

شاهنشاهی پیش از محمد را روزگار
 دست بران گشت پیش از او دار
 تا تو شاهی روز نه داد و کرد
 زبردستان را کمندار ای پسر
 هر که ازین پند آید استوار ^{استوار}
 پند او بران گشت نه کار
 هر که از آن خفا باشد مول
 قول او را بران گشت قبول
 هر چه باشد در فرعون باشد
 کج او هر کج ای پسر گشتند
 تا صوبه گنجی سدر بهر
 بر خدا خج کل گرا می پسر

دست بی شکست سکه دی در پیر
 بایک کوبه و یک پیرش ای عزیز
 زمان کی نرسد دست از دولت
 و قوم از حقین قوت عدا
 ستون رخ تو بر دار دست
 است که است کونان خصلت است
 کره ایض پیش گیری ای جوان
 دست از دست بی غنی جهان
 سر کمان پیش از دست
 و کی پیش از رویت دست
 مجر ز دست چای دارا
 تاج خواهی گرد این مرد دارا
 هر که کند ایغنی روزگار
 ای پسر با مردان محبت دار
 مال و در بهر دست آرد و کبر
 یاران را در کمرت بر دو کبر

در صفت ذکاوت

بول عیان هم فیکری آورد اند و بسیار بی آرد
و جنب است بد و خور و طعم ناپسند است این بزرگوار
ریزه مان را میگویند زبانی که می آید تو نیست از ضای
شبهان بیاروب هرگز نه خاک روی هم من در تیر در
که چون باب و است را بهام نیت حق بر تو سید و حرام
که هر چه بکن و نشان غلال بنوا کردی و افنی و رو به بل
دست را هرگز بخت کل شوی از برای دست سستن آنگوی
ای پسر دستستان و دشمن کم شود روی کرد از دشمن
و غلامی که طهارت میکنی وقت خجسته را دان که غارت میکنی
که کم کم نیز بر عسکری در باشن اید از منی نصرت بر
چهارم را بر تن تیار و دو تن یار از مردان ادب آموختن
که در این بخت سانی ای غوثی روزی که گوی در پیش
دیر رود باز و چون ای زود زانکه رفتن را تیار هیچ سود
یکت بود که کنی از هر پرورش ره دور و جراح اند و داغ
کم زن اندر پیش نشانه مشرکت اند آن فاسق تو باشد خوشتر
از که ایان پاره های نام محز زانکه می آرد خشمی ای پسر
و در کن از غایت که بخت باشد اند ما نشن نقصان قوت

خجسته را

خجسته را هر دن زانکه در کن رشت خجسته فرشتی زانکه
دست بر کن داشت بختگان بر کوزه داری بره کنی

در بیان صبر کردن

تا شوی در روزگار صابران رو کن از دن سختی کران
که ترش سانی تو روانه را جانیس را از صبران شمران
و چو افنی که صابر نیستی بر دایم صدق بشکرت خجسته
پای شکایت سیر نه باشد جیل با کسی که بخت است از جیل
که نباشد قوی از درویشیت که با غایت خجسته خجسته
که هر جیش ابرمان باشد حور از قدرت خرابان است
بن از قدرت بختی برسد لیکن از حور بوی برسد
حورست از قدرت آرامت هر که قدرت کرد در بختیت
که گوی ای پسر که خلاف انچه زبده تر از صبر لاف
که ای داری فخر استظار در جان بود و صبر هیچ کار

در بیان صبر و تقصیر

که صفای بابت تجرید شو که خود داری ز اهل و به شو
تو که دوی صبر تجرید ای پسر خجسته که منی تقصیر ای پسر
اصل تجریدت در غایت شکست بلکه از قطع تو است

که دوی یکبار شست و رطابق آن زمان کردی تو تقصیر طلاق
که تو بریدی ز جود است ای پسر زانکه از تجرید کردی تقصیر
اعتقادت چون همه بر حق بود آن است تقصیر جان مطلق بود
تو که دنیا کن برای آخرت وزین برکش لباس آخرت
که بیانی از سعادت نیست تمام صاحب تجرید باشی و اسلام
که ز دنیا دست شوی بر حق و انکه از تقصیر کردت سبق
رو چو در باشی در راه جزا باش با هر خرقی نشینی که در باش
که در کبر و عجب خود را می مکود قدر خجسته سانی هر چه بکود
که که کرد و کوزه نکشت با هر از دوش سیه و شکست
و انکه با عجب بکود و قریب او بیاید بوی نفس نصیب
بغضین مصالحت باشی ای پسر هم چه از فاسقان باش ای پسر
چنانست ظلم کن سبیل عزیز و کنی کردی از آن خیل عزیز
رو زانکه ظلم کردی ای تقصیر تانسونی از پیش برای تقصیر
صحبت ظلم بسان تقصیرت زانکه خلق از آرتند و شکست
از هر صواب جان مصالحتی و نشینی با جان طالع شوی
هر که او با مصالحت اندم شود و در حرم فاسق محرم شود
ای پسر که گذار از فاسق را اصل با چه که بکری فاسق را

از غیبت

از غیبت که کنی برون قدم از غیبت که کنی برون قدم
هر که در راه غیبت میرود از غیبت که بطلت میرود
حق طلب و در کار باطل و در حق و مردی مشهور باش
هر که بزند طریق مستقیم در عذاب آخرت تانست میقیم
در ره شیطان میرود کامیابی تا کردی غمزه نام ای افنی
هر که در راه حق است سلکت روز شب فایده ز غمزه گشت
بر خلاف نفس کن کارای پسر تا بغضی غمزه را سفر

در صفت زیانکار

دوست که باشد زیانکار پسر تو بی زبان دوست برادر ای پسر
هر که بگوید بی حقی تو فاش دوست شما برش بود و شکست
دوستی که از مکن با دو غمخ از میان کس خوشتر را دور دار
سستی که میکند منع زکات و دراز دای باشی از این حیات
ای پسر از سو و غمخ از آن دوستان خصم ایشان شد ضای غمخ باش
دوستانه که غمخ از تو شود که هر چه را دهم ای تو سود
انکه از مردم می کرد و را نهی را در او را کنایه و صبر
بر سر باین چنان که زانکه است این است غیر البت
تا تو از غیبت را صبر کن و در حقی است اصحاب کن

فاطمه ایام را در یاب تیز
چون شوکران تیغ ناکان
بر من تیغی کسی گران کند
انگشتانم تیغ خسته را
هر که اسرار کند فاش با پیر
در جوی در بران را عزیز
بر ضیاعان کجشای روست
بر سر سیرهای کز غلام
عزت مردم بر نواری بود
راحتی نبود و جسم و شوم را
هر منافی را تو دشمن دار باش
توبه بخواهی محکم بود
تا بدین تو صانع چون زلال
و اگر باشد در پرت حرام

در صفت نریه عم کویه

رو بر سپیدن رخسار خویش
هر که در او از غریب و دزد
پیکان نقصان بزر بر دهم
هر که

هر که در ترک آفتاب میکند
کرم خویش تو باشد ز پل
هر که در خویش تو باشد پل
جسم خدایت آفتاب میکند
بتر از قطع رحم چندی مران
تا من از روی بدی بدی نشد
چست مردی ای پسر بنگر جان
عذر خوانان مردی از نیست
آنکه کلمه مرادان میکند
هر که در او باشد ز مردان خدا
ای پسر در حقیقت مردان در آنی
هر که در مردان حق دارش کن
چون خواهی مرد و دشمنان با او
می بخورم مرد و انصاف در کسی
هر که با او مرد و خدا
ای پسر تر از مرد خویش کن
و انگی را سلامت پیش کن

در بیان فقر کویه

فقرمیدان به پند ای پسر
کویه باشد بنوا از زردانی
باتو کویه که زاری زین غیر
خویش را منم تا بدی پیش خلق

کرسنه باشد دم از میری زند
کریه باشد لاغر و غمناک
چون دل پر دارد و دست خالی
ای پسر که را بر و پشیمان
با فقران هر که بمسد می شود
در سرای خلد محسوس شود
در میان غافلان از خدای رب العالمین
از خدای خویش غافل باش
جای که ریت این جهان در و خفته
همچو از حرم هر سوی مرد
ای پسر که کوه با زنی کن
نفس را در گریه یاری ده
هر که صحت بود اینجا مرد
و شمنی داری از این دنیا
در ره فسخ هوا کوب قتاز
چون مغرور باشی ای نادان
ای پسر از نیند از غفلان کن
تا نشووی سازگار با پشیمان

مجله را چون ست در دنیا کند
آتش بر پیشانی ای فخر
عقیده در دست و پشیمان کن
داری اندیشه را در دستگیر
ای پسر را شربت پیش کن
ای که برادرش با فرمان حق
کودن از کجای خدای متعال
تا بیاید و بخت عین جای
تا دهنده های در راه سلام
شاد و کرداری درون خسته را
هر که آرد این نصیحت با کجی
و بنیاد این حقیقت را بجا
یا الهی جسم کن بر ما همه
نیت ما را غیر تو در کس
هر که بخواهی در بر از بنده ایم
و هر که کلمات از آن فرستد ایم

این کلمات را در هر روز بخوان
و در هر وقت که در غم باشی
و در هر وقت که در غم باشی
و در هر وقت که در غم باشی

[illegible]

مکتبہ اسلامیہ

[illegible]

بهر کندن دل به بخشیدن دل به بخورده
به زدن برهنه به خوردن به نه خوردن

برون
بروند کوفن
بروندیدن
برون
بهره سینه

مكتبة
المعهد
الاسلامي
بدمشق

من
زاد و احوال
برون

١٠٠٠
١٠٠٠

مجلس ششم
تفحص فی سطور
مجلس ششم
تفحص فی سطور

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

شده و غرضش از آنکه باشد هنوز
تجربش اوله

کامان عهد که طالع نجم و دیگر کون شد و سعاد شد و رشید و دل شد و معتمدان مقبول شد و دین اسلام طاهر
و وقت جلاله و الخ و در هجری ابا طلی و در آمد زین که زکوة رسان و در فرشته
سهمای سمی و در زنده شد

[illegible]

منزل اعلیٰ

و در پی می کند و از اندر می بیند
منقش بر دیوار مردم را

مورارند
انجو
الحاج مورارند
مخاضه لوانه
نواكس
فردان و فرزند بخت
و فرزندان افغان
چون شنگل است
ن دانی و دلجو هر که با او باشد
بناز بقدرت

[illegible]

زلف از زلف کورس
 همچو کعبه و شمشاد
 زلف از زلف کورس
 بدست کار و زر کار
 شهر از این افروخته

در این کتب و کتب
 در این کتب و کتب
 در این کتب و کتب

[illegible]

نیکو
خوب
در

دراز غنی
کلمه

عشر گشت پیدایان
وزوا بدو با بوی بنفشین

صیغ و کوزر بعضی باره

تار و آواز
نام نیست

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

قف

مجلس شورای اسلامی

[illegible][illegible]

و بعضی از او را میزدند و بعضی از او را میزدند
و بعضی از او را میزدند و بعضی از او را میزدند

العلامة السيدان سنان سامي بن محمد الصالح
سيدان الحارث بالفتح مؤلف مؤلف
إعالم زاده
الوزراء

[illegible]

(Faint handwritten Persian script)

1019.

فخري لفظي
مصدق

[illegible]

السوف يمرض بلزور يمرض والنايش حج يمشيت بولاك الان اسر لمه يكون الخاير واليهما
 اليها قبل الحام التسمم فيها ماله كسره كذا في بعض الناس ان لا يرضي بعض الناس في الجنية
 بيت يملك لقيم التسمم بها على موقوف الخرس لعل ان

سپهر ۱۰ سپهر ۱۱ سپهر ۱۲

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the preceding text, written in a cursive style.

A detail from a manuscript showing a large, ornate initial 'A' in red ink, followed by several lines of text in a cursive script, likely Arabic or Persian. The text is written on aged, slightly discolored paper.

این و ثابت و ثابت و از آن سوی بابان
همه را می بیند و در دست و پا

برادرانم علی
و حسن از غلام و خندان
و صفی از اولاد
و کبری و کبری و علی و صفی
و بعضی ایشان

Handwritten text in Arabic script, likely a marginal note or a small section of the main text, located in the bottom right corner of the page.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

دیکھتے ہیں کہ ان کے پاس سے
میں نے ان کے پاس سے

در این دهه منور
 که در این دهه منور
 بودی نهاده
 به نور
 که در این دهه منور
 که در این دهه منور
 بودی نهاده
 به نور
 که در این دهه منور
 که در این دهه منور
 بودی نهاده
 به نور

نحوه

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a dark, irregular stain along the bottom edge. A small, dark speck is visible near the center of the page.

سواد
شوجین
شو جانیدن
شو خن

شوی ویدیم شویدین شویدین شویدین
اره وارمن غارز بدن نقد اوکن وکنل شون بیل

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

111

27

بیاض و قوای قیاسیه
 حیوان
 ملکوت
 رفوف و غیره
 کائنات
 احوال
 احوال

[Faint handwritten notes in Arabic script.]

و منطلق کافیه (اوله اوله قده)
مستطاب

卷之三

بقدره و بجهت کمال

نوشت
ان مقدار

[illegible]

مجلس از بهر خسته بنده

[illegible][illegible][illegible][illegible]

کتابخانه و موزه ملی افغانستان

[illegible]

المجلد الثاني

[illegible]

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
اهدایی
تقدیم کرد
۱۳۷۷

[illegible]

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
اهدایی
مهرماه ۱۳۷۷

Handwritten text in Arabic script, likely a title or chapter heading, written vertically on the left margin.

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the preceding text.

